

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 11 maj 2020
(OR. en)

7916/20

**Interinstitutionellt ärende:
2020/0072(NLE)**

**ENV 225
MAR 75**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	7 maj 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2020) 182 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom ramen för konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten vad gäller införlivandet av Makaronesien i det havsområde som omfattas av Oskar

För delegationerna bifogas dokument – COM(2020) 182 final.

Bilaga: COM(2020) 182 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.5.2020
COM(2020) 182 final

2020/0072 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom ramen för konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten vad gäller införlivandet av Makaronesien i det havsområde som omfattas av Oskar

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i samband med det planerade antagandet av en ändring av konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten (Osparkonventionen).

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Osparkonventionen

Osparkonventionen har till syfte att skydda havsområdet i Nordostatlanten mot de skadliga effekterna av mänsklig aktivitet i syfte att skydda människors hälsa, bevara de marina ekosystemen, samt där så är möjligt återupprätta havsområden som har utsatts för skadlig påverkan. Konventionen har 16 fördragsslutande parter, nämligen Belgien, Danmark, EU¹, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Island, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Norge, Portugal, Spanien, Sverige, Tyskland och Schweiz. Konventionen stod öppen för undertecknande vid Oslo-och Pariskommissionernas ministermöte den 22 september 1992 och trädde i kraft den 25 mars 1998.

2.2. Osparkommissionen

Osparkommissionen (som inrättats genom artikel 10 i konventionen) består av företrädare för var och en av de fördragsslutande parterna. Den sammanträder regelbundet och vid varje tidpunkt då så är nödvändigt på grund av särskilda omständigheter. Den har till uppgift att övervaka tillämpningen av konventionen, undersöka tillståndet i havsområdet, bedöma effektiviteten hos de åtgärder som vidtas, granska prioriteringar samt bedöma behovet av eventuella ytterligare åtgärder eller åtgärder av annat slag.

Enligt artikel 20 i konventionen har de fördragsslutande parterna var sin röst i kommissionen. EU ska ha ett röstantal motsvarande det antal medlemsstater som är fördragsslutande parter i konventionen. EU ska inte utöva sin rösträtt då medlemsstaterna utövar sin och omvänt.

Enligt artikel 15.3 i konventionen ska kommissionen anta ändringar av konventionen genom enhälligt beslut av de fördragsslutande parterna.

2.3. Osparkommissionens planerade akt

Osparkommissionen kommer vid det ministermöte som äger rum inom ramen för ett årsmöte att anta en ändring av artikel 1 a i konventionen som innebär att gränserna för det havsområde som omfattas av Ospar justeras till att även omfatta vatten under Portugals och Spaniens jurisdiktion samt de internationella vattnen däremellan (nedan kallad *den planerade akten*).

Den planerade akten har till syfte att lägga till vattnen som omger Makaronesien (Madeira och Kanarieöarna) till det havsområde som omfattas av Ospar för att skapa ökad samstämmighet mellan Ospar och EU:s ramdirektiv om en marin strategi² och därmed förbättra samordningen av skyddet och bevarandet av den rika biologiska mångfald och de sårbara ekosystem som finns i Makaronesien.

¹ Rådets beslut 98/249/EG av den 7 oktober 1997 om ingående på gemenskapens vägnar av konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (EUT L 104, 3.4.1998, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

Ändringen av konventionen kommer att träda i kraft för de fördragsslutande parter som har ratificerat, antagit eller godkänt denna den trettonde dagen efter det att depositarieregeringen har mottagit anmälan från minst sju fördragsslutande parter i enlighet med artikel 15 i Osparkonventionen. Ändringen ska därefter träda i kraft för övriga fördragsslutande parter den trettonde dagen efter det att den fördragsslutande parten deponerat sina ratifikations-, antagande- eller godkännandeinstrument.

Till dess att ändringen av Osparkonventionen träder i kraft kan Portugal, Spanien samt varje annan fördragsslutande part tillämpa den provisoriskt i överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i Wienkonventionen om traktaträtten av den 23 maj 1969, särskilt artikel 25 om ”Provisorisk tillämpning”.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Delregionen Makaronesien är en del av regionen Nordöstra Atlanten enligt artikel 4 i ramdirektivet om en marin strategi och är den största marina delregionen i Europas hav. Den har en rik mångfald av arter och livsmiljöer, bland andra sådana som även finns upptagna i Ospar-förteckningen över hotade och minskande arter och livsmiljöer. För närvarande omfattar Ospars havsområde endast delvis de vatten i delregionen Makaronesien som avgränsats och överenskommit på EU-nivå.

Portugal och Spanien som är de enda EU-länder som är Ospar-länder och har territorialvatten i Makaronesien har lagt fram ett gemensamt förslag om ändring av Osparkonventionen i syfte att anpassa Ospars havsområde till avgränsningarna enligt ramdirektivet om en marin strategi. Denna anpassning skulle underlätta genomförandet av ramdirektivet för dessa båda länder tack vare ett ökat samarbete på Ospar-nivå och den kommer även tack vare användningen av Ospar att öka skyddet för sårbara arter och livsmiljöer i denna region och dess unika marina och kustnära biologiska mångfald.

En EU-ståndpunkt är nödvändig eftersom det krävs en ändring av Osparkonventionen som är en rättsligt bindande text som EU är part i för att denna anpassning ska kunna företas. Eftersom ändringen kommer att underlätta genomförandet av EU-lagstiftningen och förbättra miljöskyddet föreslås det att unionens ståndpunkt ska vara att stödja denna ändring av artikel 1 a i Osparkonventionen.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet ”akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”³.

³ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland mot rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.1.2. *Tillämpning i det aktuella fallet*

Osparkommissionen är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen Osparkonventionen.

Den akt som ska antas av Osparkommissionen utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten har rättslig verkan eftersom den ändrar en befintlig akt med rättslig verkan, nämligen Osparkonventionen.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar Osparkonventionens institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. *Principer*

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

4.2.2. *Tillämpning i det aktuella fallet*

Det huvudsakliga syftet och innehållet i den planerade akten rör skydd av miljön.

Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 192.1 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 192.1 jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

5. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom Osparkommissionens akt kommer att ändra Osparkonventionen som unionen är part i är det lämpligt att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom ramen för konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten vad gäller införlivandet av Makaronesien i det havsområde som omfattas av Ospar

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Osparkonventionen (nedan kallad *avtalet*) ingicks av unionen genom rådets beslut 98/249/EG av den 7 oktober 1997⁴ och trädde i kraft den 25 mars 1998.
- (2) Enligt artikel 15.3 i avtalet kan Osparkommissionen anta ändringar av konventionen genom enhälligt beslut av de fördragsslutande parterna.
- (3) Osparkommissionen ska anta en ändring av artikel 1 a i Osparkonventionen om införlivande av Makaronesien i det havsområde som omfattas av Ospar.
- (4) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i Osparkommissionen, eftersom ändringen av Osparkonventionen kommer att vara bindande för unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid Osparkommissionens möte ska vara att stödja ändringarna av artikel 1 a i Osparkonventionen beträffande införlivande av Makaronesien i det havsområde som omfattas av Ospar.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*

⁴ Rådets beslut 98/249/EG av den 7 oktober 1997 om ingående på gemenskapens vägnar av konventionen om skydd av den marina miljön i nordöstra Atlanten (EGT L 104, 3.4.1998, s. 1).